

Sygn. akt VI U 571/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – stażysta Olga Szałapska

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 3 grudnia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: W. G.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość świadczenia

1. zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego W. G. z uwzględnieniem treści decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 27 marca 2017 r. (...)(...)
2. umarza postępowanie w pozostałej części.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu W. G. prawo do emerytury od dnia 1 października 2015 r. dokonując obliczenia kapitału początkowego na podstawie art. 26 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS w decyzji z dnia 1.12.2015 r.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji podnosząc, że wysokość jego emerytury winna zostać obliczona na podstawie wydanej przez ZUS decyzji z dnia 14 marca 2012 r. o obliczeniu kapitału początkowego, z której wynikał wskaźnik 227,13% i wysokość kapitału początkowego 240059,49 zł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że przyznając zaskarżoną decyzją od dnia(...) r. emeryturę ubezpieczonemu dokonano przeliczenia i korekty kapitału początkowego, który uległ obniżeniu w stosunku do wysokości ustalonej decyzją z dnia 14 marca 2012 r., bowiem zdaniem organu rentowego w tej decyzji z dnia 14 marca 2012 r. błędnie przyjęto wynagrodzenia za jeden okres od macierzystego zakładu pracy i uzyskane z tytułu zatrudnienia ubezpieczonego za granicą.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Decyzją z dnia 14 marca 2012 r. ustalono kapitał początkowy ubezpieczonego na kwotę 240.059,49%, wwpw 227,71%. Ubezpieczony w okresie od 1 czerwca 1988 r. do 31 października 1992 r. zatrudniony był w przedsiębiorstwie budownictwa energetycznego i przemysłowego E. w W., który to pracodawca wystawił ubezpieczonemu zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wskazując wysokość

wynagrodzeń osiągniętych przez ubezpieczonego za lata 1988-1992. (zaświadczenie k. 26). Ubezpieczony został zatrudniony w firmie (...) na stanowisku zastępcy dyrektora do spraw technicznych. Otrzymał urlop bezpłatny na okres dwóch lat a następnie go przedłużano na czas pracy do 1992 r., bo w tym czasie ubezpieczony pracował dla E. do połowy 1992 r. Od 1.01.1989 r. do 30.04.1989 r. ubezpieczony pracował na rzecz E. w kraju jako zastępca dyrektora za wynagrodzeniem złotowym. Następnie od 2.05.1989 r. do 30.06.1989 r. pracował na rzecz E. w kraju za wynagrodzeniem złotowym. Faktycznie na kontrakcie w Z. ubezpieczony pracował od 1.07.1989 r. do końca 1989 r. za wynagrodzeniem dewizowym. W roku 1990 r. ubezpieczony nadal był na kontrakcie przez cały rok za wynagrodzeniem dewizowym, w 1991 r. podobnie, do 17.08.1992 r. przebywał na kontrakcie a następnie od 2.07.1992 r. do 19.08.1992 r. pracował na rzecz macierzystej firmy. Od 20.08.1992 r. do 31.12.1992 r. ubezpieczony pracował za granicą w Niemczech otrzymując wynagrodzenie dewizowe. Za wszystkie okresy pracy za granicą były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne co wynika między innymi z druków Rp 7 przedłożonych organowi rentowemu.

Okoliczności bezsporne nadto

dowód : zeznania ubezpieczonego - zapis A/V protokołu rozprawy k.31

W zaświadczeniu z 6.10.1993 r. (k.12 akt rentowych) wykazano faktycznie otrzymywane wynagrodzenie ubezpieczonego przeliczone na złotówki. E. wystawił ubezpieczonemu zaświadczenie o wysokości jego wynagrodzenia za lata 1989-1991 i 1992. Za okres zatrudnienia w kraju wynagrodzenie ubezpieczonego naliczono według karty wynagrodzeń pracownika a za okres pracy na budowie eksportowej 1.07.1989 r. do 30.06.1992 r. wyliczono wynagrodzenie zastępcze zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5.10.1990 r. w sprawie ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, na podstawie wynagrodzenia pracownika W. K. zatrudnionego na równorzędnym stanowisku pracy (zaświadczenie k.27). Organ rentowy nie przyjął do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego kwot wynagrodzeń wynikających z tych dokumentów. Ubezpieczony uzyskał w trakcie postępowania sądowego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 2 czerwca 2016 r., w którym wskazano wynagrodzenie uzyskane na równorzędnym stanowisku pracy za okres od dnia 1 lipca 1989 r. do dnia 31 grudnia 1990 r. Po złożeniu tego zaświadczenia do akt sprawy organ rentowy wydał nową decyzję kapitałową.

Decyzją z dnia 27.03.2017r. dokonano bowiem przeliczenia wartości kapitału

początkowego, przyjmując do podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego kwoty:

Za rok 1989

-Kwotę 454.989,00 zł wynagrodzenie z przedłożonej karty z archiwum za

okres 01.01.1989r. do 29.04.1989r.

-kwotę 248.959,00 zł (Rp-7 z (...) -A. z dnia 13.02.2002r. za okres od 02.05.1989r. do 30.06.1-989r.)

-kwotę 3.048.635,00 zł (Rp-7 z (...) S.A. z dnia

02.06.2016r., za okres od 01.07.1989r. do 30.06.1991r. wynagrodzenia

zastępcze). Razem za rok 1989r. 3.752 583,00 zł wyliczony wskaźnik wyniósł

151,25%

Organ rentowy nie uwzględnił kwot:

33.550 zł premii za XII wypłaconej w lutym 1989r. a dotyczącej roku poprzedniego

97.730 nagrody z zysku

137.290 zł nagrody z zysku

Razem 268.570 zł.

Organ rentowy nie dokonał jednak przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonemu w związku z wydaniem tej decyzji z dnia 27 marca 2017 r. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym ubezpieczony domagał się więc jedynie zobowiązania organu rentowego do przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem treści decyzji ZUS z dnia 27 marca 2017 r., a w pozostałym zakresie (odnoszącym się do żądania uwzględnienia przy naliczaniu wysokości kapitału początkowego premii za listopad 1989 r., wypłaconej w 1989 r. oraz nagród z zysku za rok 1988, wypłaconych w 1989r.) cofnął swoje odwołanie.

Mimo, że organ rentowy dokonał przeliczenia wartości kapitału początkowego w decyzji z dnia 27 marca 2017 r. na kwotę 255.314,40 zł, nie dokonał w ślad za tym przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego mimo wzrostu wwpw kapitału początkowego do 246,51%. Przeliczenie wysokości emerytury powinno być konsekwencją przeliczenia wartości kapitału początkowego ubezpieczonego. Sąd Okręgowy uznał więc, że wydanie przez organ rentowy decyzji z dnia 27 marca 2017 r. w oczywisty sposób powinno doprowadzić do zmiany ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego i dlatego, stosując w tych okolicznościach przez analogię przepis art. 477¹⁴ § 3 k.p.c, zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem treści decyzji z dnia 27 marca 2017 r.

Skoro ubezpieczony domagał się w istocie na rozprawie w dniu 17.08.2017 r. jedynie zobowiązania organu rentowego do przeliczenia wysokości emerytury w związku z wydaniem przez organ rentowy decyzji z dnia 27.03.2017 r., a w pozostałej części cofnął w istocie odwołanie, Sąd Okręgowy na podstawie art.355 k.p.c. umorzył postępowanie w takim zakresie, w jakim wydanie wyroku było zbędne.

SSO Ewa Milczarek